

sig og lod Sagerne gaae efter almindelig Stik. Da Prindsen døde 1729, gavede hans Herregaarde endnu stadig Understod, og hans Formue var behæftet med henved 100,000 Rd. Gjæld. Hans Søster, Prindsesse Sophie Hedevig, som fik Tilladelse til at tage Arv efter ham, søgte sig trykket af sine forskjellige Eiendomme. Hun folgte enbeelt, gjorde forskjellige, for hende gunstige Omfættninger med Kronen og blev, ved en meget forhøiet Apanage, sat istand til at overkomme Broderens Forpligtelser. Det er saaledes kun ved Hjælp af Statens Midler, at hun kunde vedblive at beholde Bemmetofte.

Det var ogsaa ved en kongelig Naadesact, at Prindsessen blev istand til at udføre sin Moders tidligere udtalte Ønske om at gjøre Bemmetofte til en Klosterstiftelse for adelige Jomfruer. Kong Christian den Sjette gav nemlig 1731 sin Tante, Prindsesse Sophie Hedevig, Testationsfrihed. Naar Prindsessen, i Henhold til denne kongelige Tilladelse, indfører i sit Testament sit Ønske om Bemmetofte Klosters Oprettelse og overdrager til Kongen Udførelsen af disse testamentariske Ønsker, og naar Kongen derefter, ved at tiltræde disse Ønsker, udarbejder og udsteder Fundatsen som udgaaet fra hans høifalige Tante, da er dette kun en anden, Tanten høit hædrende, Form for den i Birkeligheden kongelig Stiftelse, begrundet alene med Statens Midler. Stiftelsen har ogsaa stadig været saaledes behandlet af senere Konger, og det endog i Retninger, hvortil Afvigelser fra Fundatsen, om Regjeringen havde antaget sig forpligtet til at overholde den, mindre lode sig retfærdiggjøre end med Hensyn til Bøndergodssets Behandling, angaaende hvilket den oprindelige Fundats indeholder en Bestemmelse, der snarere kunde tyde paa, at Prindsessen vilde, der skulde drages særlig Omfarg for Bønderne. Prindsessen var nemlig i høi Grad besjælet af den menneskefjærlige Landsretning, som paa den Tid fandt Indgang i mange af de fyrstelige Huse og affødte de gunstige Befrættelser for Landboalmuen, der betegne den sidste Halvdeel af forrige Aarhundrede. Vi skulle her anføre et Par af Fundatsens Bestemmelser til Bekræftelse paa, hvad vi ovenfor have sagt om Nutidens Stilling til Fundatsen

og Rimeligheden for, at der i selve Fundatsen er nedlagt en Spire, der, om den var bleven pleiet, havde for længe siden bragt Bemmetofte Bøndergods paa lige Fod med Kronens. I Fundatsens 2den Post findes den Bestemmelse, at Klosteret skal begynde med 7 Jomfruer, og der tilføies: „dog skal Tallet af samtlige Klosterjomfruer tilligemed Priorinden i ingen sinde overstige Tallet 21“.

Naar hertil bemærkes, at Stifterinden ogsaa har givet Paalæg om Opdragelsen af forældreløse fattige Børn, altsaa antydet forskjellige Formaal, saa ligger den Opfattelse nær, at Forøgelsen af Klosterjomfruernes Antal ganske anderledes strider mod hendes Villie end den mere tidsvarende Behandling af Bøndergodsset, saaledes som den blev paalagt ved Loven af 13de Mai 1769.

„Jungensinde“ kan her aabenbart ikke sige Andet, end at Stifterinden har indskrænket Brugen af sin Testationsfrihed til dette Maal; flere Midler har hun ikke villet anvise til dette Brug; vorede Midlerne ud over det hertil Fornødne, saa ansaae hun dem selvfølgeslig som tilhørende den Rilde, hvorfra de vare udshyde i et saa rigeligt Maal. Hun ansaae det for, at hun havde naaet sin Moders, sin Broders og sine egne Ønskers Maal, naar hun var bleven sat istand til at knytte sit Navn til en Stiftelse af dette Omfang; Mere vilde hun ikke, Mere ansaae hun og hendes Neven Kong Christian VI ikke for rigtigt at tyde i denne Retning; derfor staaer der i gen sin de.

Med Hensyn til Bøndergodsset, da blev det ved Fundatsen ikke henlagt under den egentlige Klosterbestyrelse. Den 23de Post i den kongelige Fundats siger herom: „Følge af Vor høifalige Fasters testamentariske Disposition, skal Vor Amtmand H. E. v. Bülow Klostergodset Bemmetofte og Høistrup administrere og dirigere, og Alt, hvad dertil hører af Bygninger etc. efter sin Samvittighed til Klosterets Bedste, besørge, tilholde Godssets Bestjenterne, at de til Curatorerne aarlig aflægge rigtigt Regnskab. . . For saadan hans Direction og tro Administration skal han fra sig give en edelig Revers, men han skal ingen Arbejde n end til Os alene være responsabel,